

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/30/2022
Identifikačné číslo spisu: 5921200560
Dátum vydania rozhodnutia: 31.05.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Bajánková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:5921200560.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci navrhovateľa: L. F. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/X, N. N., právne zast. advokátskou kanceláriou ULC Čarnogurský s. r. o., so sídlom Tvarožkova 5, 814 99 Bratislava, IČO: 35 975 016, proti odporkyni: Arca Capital Slovakia, a.s. v reštrukturalizácii, so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 35 868 856, právne zast. AG LEGAL s. r. o., so sídlom Landererova 8, 811 09 Bratislava, IČO: 50 326 511, o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a/alebo neodkladného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 12Csp/93/2021, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14.07.2021 sp. zn. 5CoCsp/16/2021-740, takto

rozhodol:

Dovolanie navrhovateľa z a m i e t a.

Odporkyni priznáva voči navrhovateľovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1.1. Okresný súd Bratislava V (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením z 19. mája 2021 č. k. 12Csp/93/2021-300 zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa tento domáhal nariadenia zabezpečovacieho a/alebo neodkladného opatrenia, ktorým žiadal zriadiť v prospech navrhovateľa záložné právo na nehnuteľnostiach vo vlastníctve odporkyne, a to: pozemku reg. „C“ s parc. č. XXXX/XX, druh pozemku ostatná plocha, o výmere 962 m² a pozemku reg. „C“ s parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 865 m² evidovaných na LV č. XXXX vedenom Okresným súdom Ružomberok, kat. odborom pre okres: F., obec U. P., kat. územie: U. P., v spoluvlastníckom podiele vo veľkosti 1/1 z celku, na zabezpečenie pohľadávky navrhovateľa vo výške 6.000,- Eur s prísl. titulom dosiaľ neuhradenej menovitej hodnoty dlhopisov odporkyne Arca Capital Slovakia 2020, ISIN SK4120010927, séria 01, na zabezpečenie pohľadávky navrhovateľa vo výške 5.236,- Eur s prísl. titulom dosiaľ neuhradenej menovitej hodnoty dlhopisov NREF 2028 I, ISIN SK41200139271 a výnosov z dlhopisov NREF 2028, ISIN SK41200139271, za ktorých splatenie ručí odporkyňa, a to až do momentu právoplatného zrušenia tohto zabezpečovacieho opatrenia. Zároveň žiadal neodkladným opatrením uložiť odporkyni povinnosť zdržať sa akýchkoľvek úkonov smerujúcich k nakladaniu s uvedenými nehnuteľnosťami, či prevodu vlastníckeho práva k uvedeným

nehnuteľnostiam, a to až do momentu právoplatného zrušenia tohto neodkladného opatrenia. Odporykyni súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

1.2. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že po posúdení zákonných podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho (ale aj neodkladného) opatrenia a obsahu podstatných tvrdení navrhovateľa súd v danom prípade konštatoval, že jeho tvrdenia neodôvodňujú záver o potrebe zriadenia sudcovského záložného práva na nehnuteľnostiach odporkyne z dôvodu obavy ohrozenia exekúcie. Iba samotná skutočnosť, že odporkyňa sa nachádza v nepriaznivej ekonomickej situácii a nie je schopná plniť svoje záväzky bez ďalšieho neodôvodňuje obavu z ohrozenia exekúcie. Dôvodom by bolo preukázanie takých skutočností, ktorými by navrhovateľ osvedčil, že odporkyňa koná tak, že znižuje hodnotu svojho majetku, ktorý by bolo možné exekúciou postihnúť, a to na úkor svojho veriteľa. Z predchádzajúcich medializovaných informácií vyplýval zámer odporkyne riešiť svoj hroziaci, príp. už existujúci úpadok formou reštrukturalizácie, počas ktorej dochádza ku kolektívnemu uspokojovaniu pohľadávok veriteľov, teda legitímnym nástrojom smerujúcim k zlepšeniu svojej ekonomickej situácie, k čomu napokon aj došlo po splnení zákonných podmienok vyplývajúcich zo zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (zverejnením príslušného rozhodnutia súdu v Obchodnom vestníku). Úmysel odporkyne podať návrh na povolenie reštrukturalizácie, resp. samotné podanie takéhoto návrhu, nemožno považovať za konanie, ktorého dôsledkom je zníženie majetku dlžníka na úkor svojich veriteľov, práve naopak, vedie k záveru o tom, že odporkyňa má snahu svojich veriteľov uspokojiť, hoci pomerne podľa výšky, druhu a charakteru pohľadávok. Na posúdenie všetkých zákonom predpokladaných podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho, či neodkladného opatrenia nepostačuje konštatovanie, že odporkyňa sa v minulosti zbavila nehnuteľností obrovskej hodnoty s poukazom na ust. § 329 ods. 2 CSP, ale najmä s poukazom na to, že u odporkyne v súčasnosti prebieha reštrukturalizácia, počas ktorej vykonáva nad podnikaním dlžníka dohľad súdom ustanovený správca, ktorý je dohľad povinný vykonávať s odbornou starostlivosťou tak, aby dlžník neznížil hodnotu svojho majetku alebo nezmaril úspešné skončenie reštrukturalizácie a zároveň počas reštrukturalizácie dohliada nad činnosťou dlžníka, správcu a veriteľských orgánov aj súd. Základný predpoklad pre nariadenie neodkladného (či zabezpečovacieho) opatrenia, a síce potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán, resp. existencia obavy, že exekúcia bude ohrozená, nie je podľa status quo, naplnený a nateraz je aj vylúčený.

1.3. Súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2 písm. c/ a d/, § 329 ods. 1, 2, § 331 ods. 1, § 343 ods. 1, 2, 3, § 344 CSP a § 129 ods. 1, 2, § 130 ods. 1, 3, 4, § 131 ods. 1, 2 zákona č. 7/2005 Z. z. konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

2.1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením zo 14. júla 2021 sp. zn. 5CoCsp/16/2021-740 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a výrokom II. odporykyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Odvolací súd bol toho názoru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne. Uviedol, že cieľom zabezpečovacieho opatrenia (naproti účelu neodkladného opatrenia) je posilnenie postavenia veriteľa zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie pohľadávky veriteľa, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná (alebo už bola judikovaná), aby sa zamedzilo alebo znížilo možné nebezpečenstvo, že pohľadávka veriteľa nebude uspokojená, teda zvýšiť vymožitelnosť peňažnej pohľadávky veriteľa a obmedziť priestor dlžníka na zbavenie sa majetku, ktorý by inak bolo možné exekúciou postihnúť. Odvolací súd podrobne v odôvodnení uviedol podmienky vyžadované zákonom na možné nariadenie neodkladného, ako aj zabezpečovacieho opatrenia.

2.2. Poukázal na ust. § 114 ods. 1 písm. b/ a c/ zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, podľa ktorých má začatie reštrukturalizačného konania účinky: b) pre pohľadávku, ktorá sa v reštrukturalizácii uplatňuje prihláškou, nemožno začať konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie na majetok patriaci dlžníkovi; už začaté konania o výkon rozhodnutia alebo exekučné konania sa prerušujú, c) pre zabezpečenú pohľadávku, ktorá sa v reštrukturalizácii uplatňuje prihláškou, nemožno ani začať ani pokračovať vo výkone zabezpečovacieho práva na majetok patriaci dlžníkovi. Ďalej uviedol ustanovenia § 114 ods. 2, § 118 ods. 1, 3, 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii.

2.3. Z vyššie uvedených ustanovení zákona aplikovaných na konkrétny prípad vyvodil, že tak ako uviedol súd prvej inštancie, reštrukturalizácia je zákonom riadený proces, v rámci ktorého dochádza k uspokojovaniu pohľadávok veriteľov, pričom nakladanie s majetkom je značne obmedzené v tom smere,

že môže viesť len k zhodnoteniu majetku dlžníka alebo k dosiahnutiu účelu reštrukturalizácie. Týmto postupom nedochádza k likvidácii majetku na úkor veriteľov dlžníka, títo sú účastníkmi reštrukturalizačného konania a majú naň vplyv, ktorý im zaručuje zákon o konkurze a reštrukturalizácii či už prostredníctvom schôdze veriteľov, veriteľského výboru alebo pri schvaľovaní návrhu reštrukturalizačného plánu a pod. Počas reštrukturalizačného konania dochádza k uspokojovaniu pohľadávok veriteľov, pričom nakladanie s majetkom dlžníka je značne obmedzené v tom smere, že môže viesť len k zhodnoteniu majetku dlžníka alebo k dosiahnutiu účelu reštrukturalizácie. Zákonná úprava zabezpečovacieho opatrenia má chrániť veriteľa pred takým konaním dlžníka, v dôsledku ktorého by mohlo dôjsť k znehodnoteniu majetku alebo majetkovému úbytku na úkor veriteľa, čo je v danom prípade vylúčené. Povolením reštrukturalizácie sa tak stráca základný predpoklad pre nariadenie neodkladného (či zabezpečovacieho) opatrenia, a síce potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán, resp. existencia obavy, že exekúcia bude ohrozená, keď akákoľvek exekúcia na majetok odporkyne je v súčasnosti vylúčená.

2.4. K námietke navrhovateľa, že nie je vylúčené, aby súd rozhodol o zriadení záložného práva prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia aj po začatí reštrukturalizačného konania, odvolací súd je toho názoru, že takýto postup, vzhľadom na vyššie uvedené dôvody je celkom neúčelný. K zamietnutiu návrhu navrhovateľa došlo z dôvodu neosvedčenia jednej zo základných podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho, resp. neodkladného opatrenia, a to nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy.

3.1. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal navrhovateľ dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP tvrdiac, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý súdny proces, a zároveň vyvodil prípustnosť dovolania aj v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. a/ CSP.

3.2. Dovolateľ je presvedčený, že dôvody zabezpečovacieho a neodkladného opatrenia vzhľadom na individualitu skutkového stavu v civilnom sporom konaní neboli doposiaľ riešené dovolacím súdom. Z toho dôvodu vyvodil, že odvolací súd zaťažil konanie vadou, ktorá pripúšťa dovolací dôvod podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, kedy je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

3.3. K problematike prípustnosti dovolania v zmysle ust. § 420 písm. f/ CSP uviedol, ním navrhované zabezpečovacie a neodkladné opatrenie je konaním vo veci samej, pretože samotné zabezpečovacie a neodkladné opatrenie konzumuje vec samu a z tohto dôvodu je oprávnený podať dovolanie. Dovolateľ súdu opätovne obsiahlym spôsobom uviedol rozhodný skutkový a právny stav v zmysle ktorého vyplýva, že odporkyňa je dlžníkom navrhovateľa a navrhovateľ má voči odporkyňi pohľadávku vo výške 6.000,- Eur s príslušenstvom titulom neuhradenia menovitej hodnoty dlhopisov ARCA 2020 v lehote splatnosti.

3.4. Nesprávne právne posúdenie dovolacieho súdu videl dovolateľ v tom, že navrhovateľom nebola osvedčená tvrdená obava z exekúcie. Navrhovateľ má za to, že vo svojom návrhu riadne a dostatočne opísal skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov a opísal skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa musí poskytnúť ochrana, preto naplnil základné a zákonné predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho a neodkladného opatrenia. Nestotožnil sa s odôvodnením odvolacieho súdu vo vzťahu k výkladu ustanovenia § 118 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZOKR“), podľa ktorého sa súdne a rozhodcovské konania o pohľadávkach, ktoré sa v reštrukturalizácii uplatňujú prihláškou, povolením reštrukturalizácie prerušujú, tieto nároky možno uplatniť voči dlžníkovi len postupom podľa § 120 ods. 1 a § 124 ods. 4 ZOKR. Rozhodovanie o zabezpečovacom a neodkladnom opatrení však nie je konaním o samotnej pohľadávke, ktorá sa v reštrukturalizačnom konaní uplatňuje prihláškou. Podľa názoru dovolateľa teda z vyššie uvedeného vyplýva, že povolením reštrukturalizácie nedochádza ani k zastaveniu, ani k prerušeniu súdnych konaní, naopak môže sa iniciovať konanie o nariadenie zabezpečovacieho, resp. neodkladného opatrenia a pokračovanie v tomto konaní. Výklad odvolacieho súdu nepovažuje za správny a ústavne konformný, keďže bráni výkonu práv a obmedzuje práva žalobcu. Na podporu svojho tvrdenia uviedol ust. § 28 ods. 3 prvá veta ZOKR. Na podporu tohto tvrdenia sa mal prikloniť aj Krajský súd v Bratislave v uznesení zo dňa 30.03.2021 8Co/26/2021-509 v konaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a návrhu

na nariadenie neodkladného opatrenia.

Samotná skutočnosť, že počas reštrukturalizácie nie je možné viesť exekúciu podľa exekučného zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení znamená, že exekúcia pohľadávky žalobcu je očividne ohrozená, pretože ju dokonca nie je možné v zmysle ustanovení Exekučného poriadku viesť. Z toho vyplýva, že je naplnená podmienka uvedená v § 343 ods. 1 CSP.

3.5. Dovolateľ opätovne poukázal na celý rad ukracujúcich úkonov, ktorých sa dopustila odporkyňa, resp. spoločnosti patriace pod skupinu Arca Capital, z ktorých niektoré sa uskutočnili aj po vydaní uznesenia KS BA. Uviedol uznesenie KS BA 6CoCsp/35/2020-918 zo dňa 22.02.2021, ktorým bolo vo veci 1173 žalobcov zriadené zabezpečovacie opatrenie k majetku spoločnosti Arca Capital Slovakia, a.s. Z týchto skutočností vyplýva, že všeobecné súdy majú ustálený skutkový a právny stav týkajúci sa veriteľov spoločnosti skupiny Arca. Za arbitrárny záver súdu prvej inštancie považoval dovolateľ aj tvrdenie, že v dôsledku reštrukturalizácie nedôjde k zníženiu majetku, čo je iluzórny a nesprávny záver, keďže je nepochybné, že v prípade reštrukturalizácie aktíva Arca Investments nebudú mať takú hodnotu, ako by mali, keby reštrukturalizácia nebola. Opätovne uviedol viacero novinových článkov týkajúcich sa odporkyne vrátane rozhodnutí, ktorými súdy poskytli ochranu veriteľom spoločností zo skupiny Arca Capital (Arca Capital Slovakia a aj Arca Investments) a nariadili zabezpečovacie opatrenie.

3.6. Záverom dovolaciemu súdu navrhol, aby napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14.07.2021, sp. zn. 5CoCsp/16/2021-740 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a navrhovateľovi priznal náhradu trov dovolacieho konania voči odporkyni.

4. K dovolaniu navrhovateľa sa vyjadril právny zástupca odporkyne. Vo vzťahu k prípustnosti dovolania podľa ust. § 420 písm. f/ CSP uviedol, že sa nestotožňuje s názorom navrhovateľa, že súdne konanie v danom prípade konzumuje vec samu, tzn. súdne konanie, v ktorom by sa navrhovateľ domáhal proti odporkyni zaplataenia pohľadávok. Vádu podľa ust. § 420 písm. f/ CSP navrhovateľ nešpecifikoval a dovolací dôvod v zmysle tohto ustanovenia nie je zdôvodnený. Dovolací dôvod podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/ CSP nie je prípustný, keďže v zmysle ust. § 421 ods. 2 CSP dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. Vzhľadom na neprípustnosť dovolania podľa ust. § 421 CSP považovala odporkyňa argumentáciu navrhovateľa o údajnom nesprávnom právnom posúdení veci Krajským súdom v Bratislave za irelevantnú. Odporkyňa žiadala dovolací súd dovolanie navrhovateľa odmietnuť a priznať jej nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné zamietnuť.

6. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

8. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou

dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

9. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu. Na týchto záveroch zotrúva aj súčasná rozhodovacia prax najvyššieho súdu (1Cdo/54/2018, 2Cdo/33/2017, 3Cdo/33/2017, 4Cdo/54/2018, 5Cdo/104/2017, 7Cdo/29/2018, 8Cdo/140/2017).

10. V uvedenom prípade vyvodzoval dovolateľ prípustnosť dovolania z § 420 písm. f/ CSP a z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. V nadväznosti na prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP sa dovolací súd stotožňuje s názorom dovolateľa, že jeho návrh na nariadenie neodkladného a/alebo zabezpečovacieho opatrenia je konaním vo veci samej, a teda prípustnosť dovolania je v tomto smere daná. Nesprávne právne posúdenie dovolacieho súdu videl dovolateľ v tom, že nebola osvedčená navrhovateľom tvrdená obava z exekúcie. Navrhovateľ má za to, že vo svojom návrhu riadne a dostatočne opísal skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov a opísal skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa musí poskytnúť ochrana, preto naplnil základné a zákonné predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho a neodkladného opatrenia.

Tu však musí dovolací súd skonštatovať, že samotná skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

11. Dovolateľ sa nestotožnil s odôvodnením odvolacieho súdu vo vzťahu k výkladu ustanovenia § 118 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého sa súdne a rozhodcovské konania o pohľadávkach, ktoré sa v reštrukturalizácii uplatňujú prihláškou, povolením reštrukturalizácie prerušujú, tieto nároky možno uplatniť voči dlžníkovi len postupom podľa § 120 ods. 1 a § 124 ods. 4 ZOKR. Rozhodovanie o zabezpečovacom a neodkladnom opatrení však nie je konaním o samotnej pohľadávke, ktorá sa v reštrukturalizačnom konaní uplatňuje prihláškou. Podľa názoru dovolateľa teda z vyššie uvedeného vyplýva, že povolením reštrukturalizácie nedochádza ani k zastaveniu, ani k prerušeniu súdnych konaní, naopak môže sa iniciovať konanie o nariadenie zabezpečovacieho, resp. neodkladného opatrenia a pokračovanie v tomto konaní.

12. V zmysle ust. § 343 ods. 1 CSP zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. V súlade s ust. § 118 ods. 4 ZOKR súdne a rozhodcovské konania o pohľadávkach, ktoré sa v reštrukturalizácii uplatňujú prihláškou, sa povolením reštrukturalizácie prerušujú; tieto nároky možno uplatniť voči dlžníkovi len spôsobom podľa § 120 ods. 1 a § 124 ods. 4. Podľa ust. § 120 ods. 1 ZOKR ak tento zákon neustanovuje inak, právo uplatňovať svoje nároky počas reštrukturalizácie majú len veritelia, ktorí spôsobom ustanoveným týmto zákonom prihlásili svoje pohľadávky. Ak sa tieto nároky v reštrukturalizácii riadne a včas neuplatnia prihláškou, právo vymáhať tieto nároky voči dlžníkovi v prípade potvrdenia reštrukturalizačného plánu súdom zaniká.

13. Rozhodovanie o zabezpečovacom a neodkladnom opatrení však podľa právneho názoru dovolateľa nie je konaním o samotnej pohľadávke, ktorá sa v reštrukturalizačnom konaní uplatňuje prihláškou. Podľa názoru dovolateľa teda z vyššie uvedeného vyplýva, že povolením reštrukturalizácie nedochádza ani k zastaveniu, ani k prerušeniu súdnych konaní, naopak môže sa iniciovať konanie o nariadenie

zabezpečovacieho, resp. neodkladného opatrenia a pokračovanie v tomto konaní. Dovolací súd s týmto právnym názorom nesúhlasí a k argumentácii uvádza nasledovné.

14. Rozhodnutie o zabezpečovacom opatrení je osobitným spôsobom zriadenia záložného práva. Jeho účelom nie je zabezpečenie pohľadávky veriteľa pre akýkoľvek prípad. Jeho účelom je len zabezpečiť, aby nedošlo k zhoršeniu postavenia veriteľa v budúcom exekučnom konaní. Ustanovenie § 343 špecifikuje účel zabezpečovacieho opatrenia celkom jednoznačne, keď uvádza, že súd zriadi záložné právo zabezpečovacím opatrením ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Existenciu záložného práva teda celkom jednoznačne a nepochybne obmedzuje účelom, ktorým je obava z ohrozenia exekúcie. Nie je ním ani obava zo zníženia uspokojenia veriteľa v konkurznom konaní, ani obava zo zníženia jeho uspokojenia v reštrukturalizácii. Nemá teda za úlohu odstrániť alebo znížiť obavu zo zmenšovania majetku dlžníka kedykoľvek v budúcnosti po jeho nariadení, ale len do času, kým nie je v exekučnom konaní dostatočne zabezpečená pohľadávka veriteľa, alebo kým neuplynie primeraný čas na podanie návrhu na začatie exekučného konania zo strany veriteľa.

15. Vo vzťahu k nariadeniu neodkladného opatrenia tiež platí, že prichádza do úvahy, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

16. Dovolací súd sa podrobne oboznámil s obsahom spisu ako aj s konaním vo veci odporkyne 4R/1/2021, v ktorom bolo uznesením zo dňa 22.02.2021 publikovaným dňa 01.03.2021 začaté reštrukturalizačné konanie voči dlžníkovi: Arca Capital Slovakia, a.s., so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 35 868 856. Uznesením zo dňa 06.04.2021 sp. zn. 4R/1/2021 publikovaným dňa 12.04.2021 súd povolil reštrukturalizáciu dlžníka: Arca Capital Slovakia, a.s., so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 35 868 856. Druhým výrokom ustanovil do funkcie správcu: M. A. S., so sídlom kancelárie Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava, značka správcu: S 1633. Tretím výrokom reštrukturalizáciu uznal za hlavné insolvenčné konanie. Štvrtým výrokom vyzval veriteľov dlžníka, aby do 30 dní od povolenia reštrukturalizácie prihlásili svoje pohľadávky v jednom rovnopise u správcu prihláškou postupom podľa § 121, § 122 a § 29 ods. 1 až 6 a 8 zákona č. 7/2005 Z. z. ZOKR. Prihláška musí byť do 30 dní od povolenia reštrukturalizácie doručená správcovi. Na prihlášku doručенú po lehote sa neprihliada. Podľa posledných zverejnených údajov prebieha reštrukturalizácia, celkovo sa k dnešnému dňu uskutočnilo 9 zasadnutí veriteľského výboru, pôvodný správca bol súdom odvolaný a vo veci bol ustanovený nový správca INSOLVENCY GROUP, k. s., IČO: 48 106 364, so sídlom kancelárie Trnavská cesta 27/B, 831 04 Bratislava, značka správcu: S 1768.

17. Dovolací súd sa plne stotožňuje s argumentáciou odvolacieho súdu, ktorý uviedol, že reštrukturalizácia je zákonom riadený proces, v rámci ktorého dochádza k uspokojovaniu pohľadávok veriteľov, pričom nakladanie s majetkom je značne obmedzené v tom smere, že môže viesť len k zhodnoteniu majetku dlžníka alebo k dosiahnutiu účelu reštrukturalizácie. Týmto postupom nedochádza k likvidácii majetku na úkor veriteľov dlžníka, títo sú účastníkmi reštrukturalizačného konania a majú naň vplyv, ktorý im zaručuje zákon o konkurze a reštrukturalizácii či už prostredníctvom schôdze veriteľov, veriteľského výboru alebo pri schvaľovaní návrhu reštrukturalizačného plánu a pod. Počas reštrukturalizačného konania dochádza k uspokojovaniu pohľadávok veriteľov, pričom nakladanie s majetkom dlžníka je značne obmedzené v tom smere, že môže viesť len k zhodnoteniu majetku dlžníka alebo k dosiahnutiu účelu reštrukturalizácie. Zákonná úprava zabezpečovacieho opatrenia má chrániť veriteľa pred takým konaním dlžníka, v dôsledku ktorého by mohlo dôjsť k znehodnoteniu majetku alebo majetkovému úbytku na úkor veriteľa, čo je v danom prípade vylúčené. Povoľením reštrukturalizácie sa tak stráca základný predpoklad pre nariadenie neodkladného (či zabezpečovacieho) opatrenia, a síce potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán, resp. existencia obavy, že exekúcia bude ohrozená, keď akákoľvek exekúcia na majetok odporkyne je v súčasnosti vylúčená.

18. Nad rámec vyššie uvedeného dovolací súd uvádza, že reštrukturalizácia je tak ako každé súdne konanie autonómna v tom, že postupovať v nej, robiť úkony a iným spôsobom ovplyvňovať jej priebeh môže len súd, na ktorom reštrukturalizácia prebieha a len v rámci tohto konania. Do reštrukturalizácie

nemôže zasahovať žiaden iný súd (s výnimkou súdu rozhodujúceho o opravnom prostriedku), ale ani ten istý súd v rámci iného konania. Rozhodnutím vydaným v inom súdnom konaní začatom po začatí reštrukturalizačného konania nie je možné ustanovenému správcovi ukladať povinnosti, prípadne mu zasahovať do úkonov jemu výlučne zverených a predstavujúcich rozsah jeho oprávnení v zmysle ZOKR. Navrhovateľ podal návrh na nariadenie neodkladného a zabezpečovacieho opatrenia dňa 25.03.2021, teda v čase, kedy bolo začaté reštrukturalizačné konanie, a teda na dlžníka a jeho majetok sa plne aplikoval režim ust. § 114 a nasl. ZOKR. Povolením reštrukturalizácie sa začala reštrukturalizácia, počas ktorej nad podnikaním dlžníka vykonáva dohľad správca, ktorému pri výkone dohľadu patria rovnaké oprávnenia ako správcovi počas konkurzu pri zisťovaní majetku podliehajúceho konkurzu, ust. § 74 a 75 ZOKR sa použijú primerane. Nad činnosťou dlžníka, správcu a veriteľských orgánov počas reštrukturalizácie dohliada súd, ktorý je od správcu oprávnený požadovať vysvetlenia alebo správy o priebehu reštrukturalizácie.

19. Správne sa tak vysporiadal aj odvolací súd s námietkou navrhovateľa, že nie je vylúčené, aby súd rozhodol o zriadení záložného práva prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia aj po začatí reštrukturalizačného konania, odvolací súd bol toho názoru, že takýto postup, vzhľadom na vyššie uvedené dôvody je celkom neúčelný. Dovolací súd uvádza, že inštitút zabezpečovacia opatrenia, ktoré by malo byť vydané po začatí reštrukturalizačného konania stráca svoje opodstatnenie, keďže sa na majetok dlžníka vzťahuje a plne aplikuje režim ZOKR. Dovolací súd okrem toho dodáva, že postup nie je len neúčelný, ale z podstaty povahy a cieľov reštrukturalizácie aj vylúčený. Rovnako tak to platí aj pre inštitút neodkladného opatrenia.

20. V súvislosti s namietanou arbitrárnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu najvyšší súd akcentuje, že samotná skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06). Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd uvádza, že nezistil vady v zmysle ust. § 431 CSP. Dovolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi dovolania (§ 439 a § 440 CSP). Pokiaľ sa dovolateľ nestotožňuje s výkladom a aplikáciou dotknutých ustanovení ZOKR, podľa názoru dovolacieho súdu výklad zvolený súdmi nižšej inštancie nie je v extrémnom rozpore so znením zákona a dovolací súd sa s ním plne stotožňuje.

21. Navrhovateľ prípustnosť dovolania vyvodzuje zároveň z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, t. j. namieta nesprávne právne posúdenie veci. Dovolací súd uvádza, že prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP je v zmysle § 421 ods. 2 CSP (ktorý je vo vzťahu k § 421 ods. 1 CSP osobitným ustanovením, t. j. *lex specialis*) vylúčená aj v prípade, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu o návrhu na nariadenie neodkladného alebo zabezpečovacieho opatrenia (§ 357 písm. d/ CSP). Keďže odvolací súd rozhodoval o odvolaní proti uzneseniu o návrhu na nariadenie neodkladného a/alebo zabezpečovacieho opatrenia, prípustnosť dovolania je tak v danom prípade výslovne vylúčená ustanovením § 421 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. d/ CSP.

22. Vzhľadom na to, že dovolanie navrhovateľa nie je podľa § 420 CSP dôvodné a podľa § 421 ods. 1 CSP prípustné, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho v sumáre v zmysle ust. § 448 CSP zamietol.

23. Dovolací súd rozhodol o trovách dovolacieho konania podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Dovolací súd priznal odporkyni náhradu trov dovolacieho konania voči navrhovateľovi v plnom rozsahu.

24. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.